

ΤΗ ΙΑ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Εὐπλου διακόνου (†304). Νήφωνος ΚΠόλεως (†1502)· ανάμνησις θαύματος τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα (1716).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῳ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαينεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος Ἀ̣̣̣̣̣̣ Δι̣̣̣̣̣̣

K ^{Δι}
 υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ
 ^ε
 ε ι σ α κ ο υ σ ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς

σε ει σα ακουσον μου προσχεστη φω νη της δε η η σε ως

μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου

Κυ ρι ι ε ε

Κ α τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως θυ μι

α μα ε νω ω πι ον σου ε παρ σις τω ων χει ρων μου θυ

σι α ε σπερι νη ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ε

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Τριήμερος ἀνέστης. Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Μ ορ φθ με νος δι οικ τον Χρι στε Α δαμ τον

πρω τον αν θρω πον εκ Παρ θε ε νου ωφ θης δευ

τε ρος Α δαμ ε εν ο ρει δε Σω τη ηρ μθ Θα βωρ

με τε μορ φω ω θης πα ρα γυμ νων σου την θε ο

ο τη η τα α

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ε ξε στη σαν ο ρων τες την σην της χα ρι

το ος οι προκριτοι και του νο ο μου Με τα μορ φω
 σιν Χρι στε ε εν ο ρει Θα βω ρι ι ω μεθ ων σε
 προσκυ νου ου μεν συν τω Πα τρι σου και τω Πνε ευ
 μα α τι ι

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λ αμ πρυ νε ται η κτι σις παιδωσ τη ση Με
 τα μορ φω σει Χρι στε ην τοις θει ει οις Α πο στο
 λοις εν Θα βωρ Μω ω σει τε και Η λι ι α υ πε
 δει ξας Θε ο ος ων αρ ρη τωσ λαμ ψας υ περ η η
 λι ι ο ον

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Εὖπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς
 ἀνδρειότατα, στερόρῃ ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ
 Χριστῷ τῷ Κτίστη σου, θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος,
 καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος
 συναγαλλιώμενος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,
 πάντες οἱ λαοί.

Εὖπλε παναοίδιμε Σταυρῷ, τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τὰ τῆς

ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσίᾳ γνώμῃ, καρτερῶς ἐχώρησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπώσáμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὖπλε παναοίδιμε Χριστόν, ἀρρώγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δι' αὐτόν, τῷ διώκτῃ Μάρτυς, παραδοὺς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρῃς αἵματος· διὸ στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ὁ Δεσπότης καὶ Σωτὴρ καὶ Κύριος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος 4^{ος} Πα ρ

Δ ^M ο ξ α α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π 9}

και α ^M γι ω ω ^{Πα} Πνε ευ μα α α τι ^{π 9}

K ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^{Δ 2} και εις τ8 8 8ς

αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α

^{π 9} μην

O ^{B8} ρος το ^{Δι} πο ο τε ζο φω δες και αι κα α

πνω ω δες νυν τι μι ον και α α ^{B8 6} γι ον ε ε

στιν ^{Δ 2} ε νω οι πο δες σ8 ε στη σαν Κυ υ υ

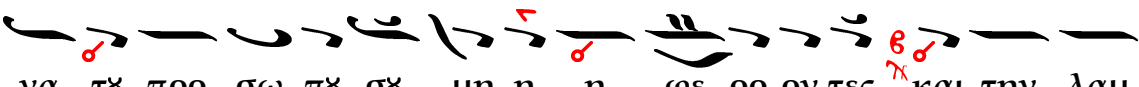
^{π 9} ρι ι ι ι ε προ αι ω νων γαρ κε κα λυμ με

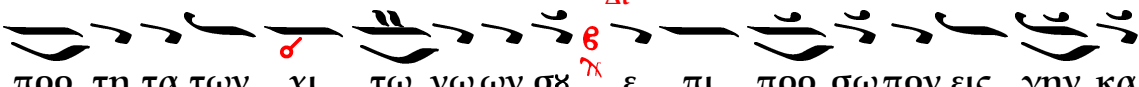
ε ε ε νο ον μυ στη η η ρι ι ι ι ον ^{B8} ^{π 9} ε πε

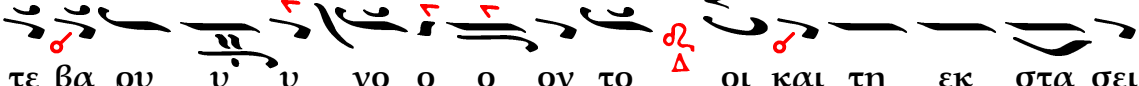

 σχα των ε φα νε ρω ω σεν η φρι κτη σθ με τα μο ορ

 φω ω ω σις Πε τρω Ι ω α α αν νη η και Ι ι

 α α α κω ω ω ω βω οι τι νες την α κτι

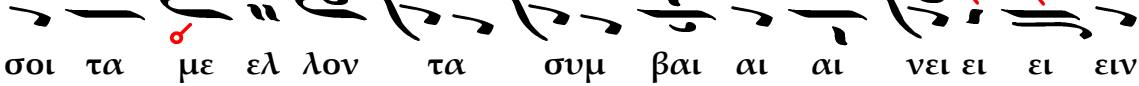

 να τδ προ σω πδ σθ μη η η φε ρο ον τες και την λαμ

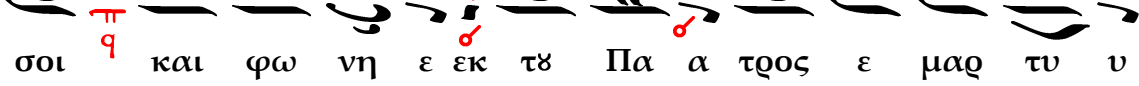

 προ τη τα των χι τω νω ων σθ ε πι προ σω πον εις γην κα

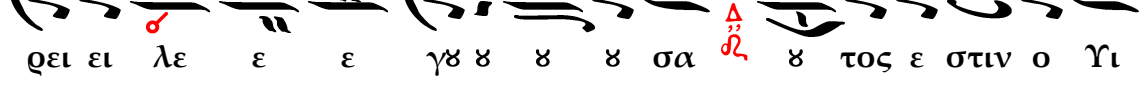

 τε βα ρυ υ νο ο ο ον το οι και τη εκ στα σει

 συ νε χο με ε νοι ε θα αυ μα α α ζον βλε πο ον

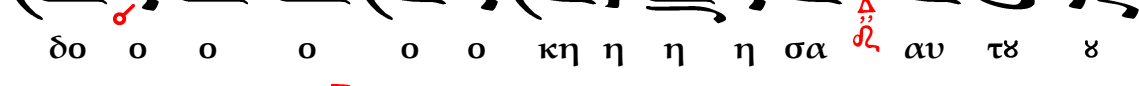

 τες Μω υ σην και Η η λι ι αν συλ λα λων τας

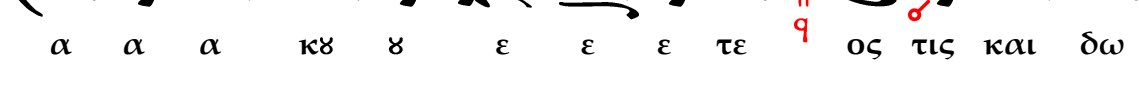

 σοι τα με ελ λον τα συμ βαι αι αι νει ει ει ειν

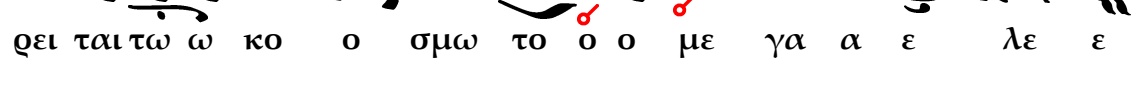

 σοι και φω νη ε εκ τδ Πα α προς ε μαρ τυ υ

 ρει ει λε ε ε γσ σ σ σα στος ε στιν ο Υι

 ο ος μδ ο ο α γα πη η τος ε νω ην

 δο ο ο ο ο ο κη η η η σα αυ τδ σ

 α α α κδ σ ε ε ε τε ος τις και δω

 ρει ται τω ω κο ο σμω το ο ο με γα α ε λε ε

 ο ο ο ο ος

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
παντες οἱ δούλοι Κυρι

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
ἐν αὐλαῖς οἱ οἱ κ

Θεοῦ ἡμῶν

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
παντες οἱ δούλοι Κυρι

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
παντες οἱ δούλοι Κυρι

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος ̲̅ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ΔΔ

πα σαστας η με ρασηςζω ης μθ π9

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· ΔΔ εἰς τόπον

χλόης ΔΔ ε κει με κα τε σκη νω σεν ΔΔ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ΔΔ

πα σαστας η με ρασηςζω ης μθ π9

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ ΔΔ

φοβηθήσομαι κακά ΔΔ ο τι συ υ μετ ε μθ 8 8 ει ΔΔ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ΔΔ

πα σαστας η με ρασηςζω η ης μθ 8 8 π9

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ.

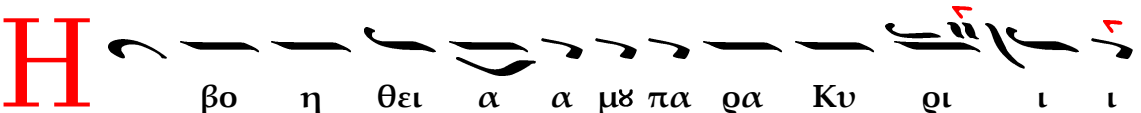
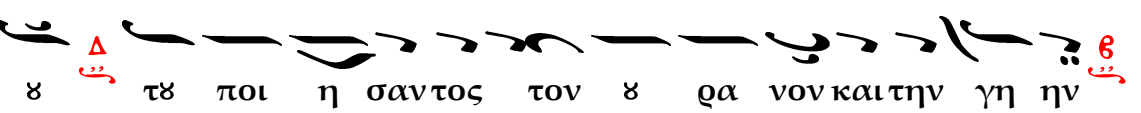
ᾠχος ̲̅ Δι -θ

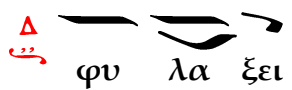
Η βο η θει α α μθ πα ρα Κυ ρι ι ι

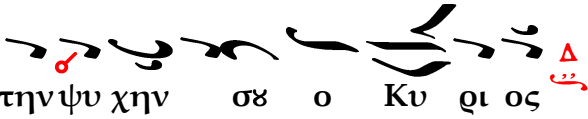
8 Δ τθ ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην θΔ

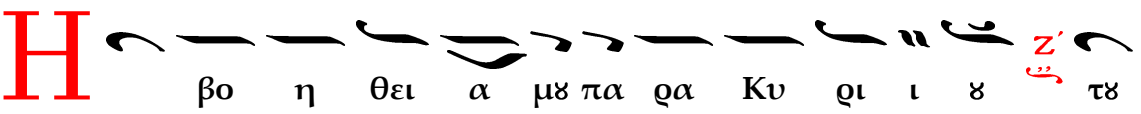
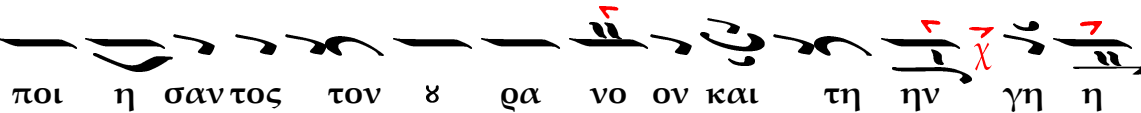
Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη Δ ο θεν η ξει

η βο η θει α μθ Δ

 βο η θει α α μ ρ πα ρα Κυ ρι ι ι

 ς τ ς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

 φυ λα ξει

 την ψυ χην σ ς ο Κυ ρι ος

 βο η θει α μ ρ πα ρα Κυ ρι ι ς τ ς

 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η

 ην

Εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ
 Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς

ἐπομένως ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα
Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθᾶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὲ ἀμείψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις,
Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πῆ' 12)

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρόήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης,
Θαβὼρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνε.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. (πῆ'
13)

Αἵφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἑξαλλον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης,
διαρτίας σου Λόγε, πρηνεῖς πεσόντες ἔψαλλον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος 4 Πα ρ

Δ ^M ο ξ α α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π 9}

και α ^M γι ω ω ^{Πα} Πνε ευ μα α α τι ^{π 9}

K ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^{Δ 22} και εις τς ς ςς

αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α

^{π 9} μην

E ^{Δι} ις ο ο ρος υ ψη η λον ^{B8} με τα μορ φω

θει εις ο Σω ω τηρ ^{Δ 22} τς κο ρυ φαι ςς ε χων των μα

^{Πα} θη των εν δο ξως ε ξε ε ε λα α α αμ ψας ^{π 9}

^{B8} δη λων ο τι οι τω υ ψει των α ρε των δι α α

α πρε ψα αν τες και της εν θε 8 δο ξης α ξι

ω θη η η σο ο ο ον ται συλ λα λαν τες δε τω

Χρι ι στω Μω υ σης και Η η λι ι ας ε δει

κνυ υ ον ο ο τι ι ζω ων των και νε ε ε

κρω ω ων κυ υ ρι ε ε ε ευ ει και ο πα λαι

δι α νο ο μ8 και Προ φη των λα λη η η η σα ας υ

πη η η η ρ χε ε Θε ε ε ος ω και φω νη η

τ8 Πα α τρος εκ νε φε ε λης φω τει ει νης

ε μαρ τυ υ ρει λε ε ε ε ε ε ε γ8 σα

αυ τ8 8 α κ8 8 ε ε ε τε τ8 δι α σταυ

ρ8 τον Α δην σκυ υ υ λευ σα αν τος και νε κροις δω ρ8

με ν8 ζω η η η ην την αι αι ω νι ι ο ο ο

ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

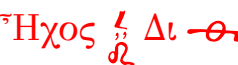
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον
(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζώήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

Ἦχος Δι-Θ

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ^ε

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ⁴ Δι - ς

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν ^Δ α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν ^Δ εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θς ψυ χης
^Δ Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι σθει
σα ^Δ σπεν σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θς πται
σμα των ^Δ μη α πο στρε ψης σης δα ^ε λς κε νς ^Δ
σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ⁴ Δι - ς

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στει ει α ας σθ λα λειν οι α να ξι οι
 ει μη γαρ συ προ ἱ στασο πρεσβε ευ ου σα τις
 η μας ερ ρυ σα α το εκ το σθ των κιν δυ νων
 τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρος
 ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σθς γαρ δθ
 λθς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον,
 καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
 τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν
 ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ
 καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα. Απόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
 καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
 τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
 καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι
 τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ
 στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ
 ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα
 οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν

συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὦδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
τϩ ρ γϩ σα πο τε Μω σα ἱ κη ρα α βδος ϩ αυ ρο τυ
πω ϩ πλη ξα σα και δι ε λϩ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ
δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν α
σματω Θε ω α να μελπον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

T ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζϩ σι την τα πει
νην μϩ ψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην κα λυ
πτϩ σι καρ δι αν Θε ο νυμ φευτε αλλ η Φω ϩ τε το κυι ι
αν το θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φω ϩ το χα ρ
μο συ νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε ξ α με τρη των α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ

θρων δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα

ναχραν τε τη κρα ται α δυ να μει σα νυ μνω με

γα λυ υ νω την α με τρον σσ συμ πα θει αν και την εις

ε με σσ πα ρα κλησιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη

ψιν κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως

ε δρα μον και γο νυ κλινω δεσ ποι να και θρη νω και στε να

α ζω μη με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων

κα τα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τς βο αν τρα νο τα τα τα με

γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε
προ ι στα σο υ περ ε μμ πρε σβευ ου σατω Υι ω και
Θε ω ω σα τις εκ το σα τμ με κλυ δωνος και δει νων
κιν δυ νωνερ ρυ σα το

Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φαρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω σον
εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο
της των πι στων το στη ριγμα μο νε φι λανθρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα ζω σοι
προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει αν
δος μοιτω δμ λω σμ τω τα πει νω και α θλι ω τω
την σην αν τι ληψιν ε πι ζη τμ εν τι θερ μως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι δεσ ποι να

τας ευ ερ γε σι ας σθ κο ο ρη και τα ε λε η σθ

ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι ρω

την πολ λην και α μετρον κη δε μο νι αν σθ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων δεσ ποι να

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι ζσ σιν

αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας

η θερ μη αν τι ληψις και προστα σι α μη

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποι να

σε την τθ θα να τθ το κρα α τος ε ξα φα νι σα σαν

ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α δου

προς ζω ην α νη γα γες εις γην μερευσαν τα

ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δὲ ὅς λῃς σὺ Θεο το κε ο τι παντες με τα Θε

ον εις σε καταφευγομεν ὡς ἀρρηκτον τειχος και

προοστασι αν

Επι βλεψον εν ευμενεια πα

νυ υμνητε Θεο το κε επι την εμην χαλε

πην τῶ σωμαατος κακωσιν και ιασαι της ψυ

χης ὡς το αλ γοοοος

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὗς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρεσβεια θεομη και τειχος απροσμααχη

τον ε λε ς πη γη τς κο σμδ κα τα φυ γι ον
 εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε
 σποινα προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
 μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

ᾠδὴ δ΄.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Σ υ μδ ι σχυς Κυ ρι ε συ μδ και δυ να μις συ
 Θε ο ος μδ συ μδ α γαλ λι α μα ο πα τρι κς
 κολ πς μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν
 ε πι σκε ψα μενος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα
 κςμ συ κραυ γα ζω τη δυ να μει σδ δο ξα φι λαν
 θρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Κ αι πς λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη ψιν που
 προ σφυ υ γω πς δε και σω θη σομαι τι να θερ μην ε
 ξω βο η θον θλι ψε σι τς βι ι ς και ζα λαις οι μοι κλο

ν8 μενος^{ρδ} εις σε μο νηνελ πι ζω ω και θαρ ρω και καυ

χω μαι^{ρδ} και προ στρε χω τη σκε πη σ8 σω σον με^{ρδ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^{ρδ}

Τ ον πο τα μον τον γλυ κε ρον τ8 ε λε 8ς σ8^{ρδ} τον

πλ8 σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαν τα την πα να θλι αν

και τα πει νην^{ρδ} πα ναγ νε ψυ χη η μ8 των συμ φο ρων

και των θλι ψε ων^{ρδ} κα μι νω φλο γι σθει σα αν με γα λυ

νω κη ρυτ τω^{ρδ} και προ στρε χω τη σκε πη σ8 σω σον

με^{ρδ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι^{ρδ}

Σ ε την αγ νην σε την παρ θε νον και α σπι λον^{ρδ} μο

νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη

σκε πη κραται αν^{ρδ} ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι

δης τον α σω τον^{ρδ} ελ πις α πη λπι σμε νων α σθε νων

συμ μα χι α^{ρδ} θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη

ψις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π ως ε χει πειν σκ κατ α ξι αν δυ νη σομαι τς

α με ε τς οι κτιρ μς σκ δεσ ποι να τς την ε μην

παν το τε ψυ χην δει νως πυ ρς με ε νηνως υ δωρ πε

ρι δρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ

ερ γε σι ας ης α φθο νως αυ τος πα ρα πη λαν

σα

Ὡδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ι να τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σκ

το φως το α δυ τον και ε καλυψε με το αλ λοτρι

ον σκοτος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς

το φωωτων εν το λων σκ τας ο δς μς κα τευ θυ νον

δε ομαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε υ χα ρι στως βο ω σοι [♩] και ρε μη τρο παρ θε
νε και ρε θε ο νυμφε [♩] και ρε θει α σκε πη ^{Δ9} και ρε ο
πλον και τει χος α πορ θη τον [♩] και αι ρε προ στα σι α ^{Δ9} και
βο η θε ε και σω τη ρι α [♩] των εις σε προ ρε χον
των εκ πι στε ως [♩]

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας [♩]

Ο ι μι σην τες με μα την [♩] βε λε μναν και ξι
φη και λα κκον ην τρε πι σαν [♩] και ε πι ζη τς σι ^{Δ9} το παν
α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μς [♩] και κα τα βι βα σαι ^{Δ9}
προ σγην α γνη η ε πι ζη τς σιν [♩] αλλ εκ τς των προ
φθα σα σα σω σον με [♩]

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι [♩]

Α πο πα σης α να γ κης [♩] θλι ψε ως και νο
σς και βλα βης με λυ τρωσαι [♩] και τη ση δυ να μει ^{Δ9} εν τη
σκε πη σς φυ λα ξον α τρω τον [♩] εκ παν τος κιν δυ νς ^{Δ9}

και εξ εχθρων των πολεμικων καιμισθων με

κορη πανυμνητε

Και νυν και αι ει και εις τας αιωνας των αι

ωνων αμην

Τι σοι δωρον προσαξω της ευχαριστιας

ανθων περαπηλαυσαντων σων δωρηματων και της σης

αμετρητη χρηστοτητος τοιγαρ ενδοξαζω υ

μνο λογωω και μεγαλυνω σε την αφατον προς με

συμπαθειαν

Ὡδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Την δε ε ε η σιν εκχεω προς Κυριον και

αυτω απαγγελωω μυστας θλιψεις οτι κακων η

ψυχη με πληησθη και η ζωη μετωαδη προ

σηγγι σε και δεομαι ως Ιωνας εκφθορας ο θε

ος με αναγαγε

Υπεραγια θεοτοκεσωσον ημας

Τ α ν ε ε φ η τ ω ν λ υ π η ρ ω ν ε κ α λ υ ψ α ν τ η ν
α θ λ ι α ν μ ε ψ υ χ η η ν κ α ι κ α ρ δι α ν και σ κ ο τ α σ μ ο ν ε μ
ποι ου σ ι μο ι κ ο ο ρ η α λ λ η γ εν ν η σ α σ α φ ω σ τ ο α π ρ ο
σι τ ο ν α π ε λ α σ ο ν τ α υ τ α μ α κ ρ α τη ε μ π νευ σ ει τ η σ θ ει
ας π ρε σ β ει α σ σ α

Υ πε ρ α γ ι α θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α σ

Π α ρ α α κ λ η σ ι ν εν τ αις θ λ ι ψ ε σ ι ν ο ι ο ι δ α κ α ι
τ ω ν νο σ ω ν ι α τ ρ ο ν σε γ ι ν ω σ κ ω και π α ν τε λ η σ υ ν
τ ρ ι μ μ ο ν τ ε θ α ν α α τ και πο τ α μ ο ν τ η σ ζ ω η σ α ν ε ξ α ν
τ λ η τ ο ν και π α ν τ ω ν τ ω ν εν σ υ μ φ ο ρ αις τ α χ ι ν η ν κ α ι ο
ξ ει α ν α ν τ ι λ η ψ ι ν

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α γ ι ω Π νευ μα
τι

Ο υ κ ρ υ υ υ π τ ω σ α τ ο ν β υ θ ο ν τ ε ε λε ε ρ ε κ α ι
τ η ν β ρ υ σ ι ν τ ω ν α π ει ει ρ ω ν θ α υ μ α τ ω ν και τ η ν π η γ η ν
τ η ν α ε ν α ο ν ο ο ν τ ω σ τ η σ π ρ ο σ ε μ ε σ υ μ π α θ ει α σ σ α

δε σποι να αλλ α πασιν ο μο λο γω και βο ω και

κη ρυτ τω και φθε γγομαι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τς βι ου με ζα α λαι ωσ

περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα

τα σχςσαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκςσι βε λει των

θλι ψε ων αλλ ευ ροι μι σοι βο η θον και δι ω κτην

και ρυστην πα να χραντε

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δς ς λς σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

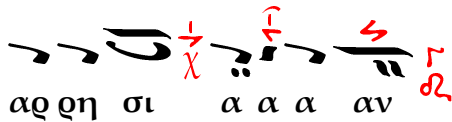
ον εις σε κα τα φευγομεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γς τον Λο ο

γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων

τε κου σα δυ σωπησον ως ε χς σα μη τρι κην πα

Εἴτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

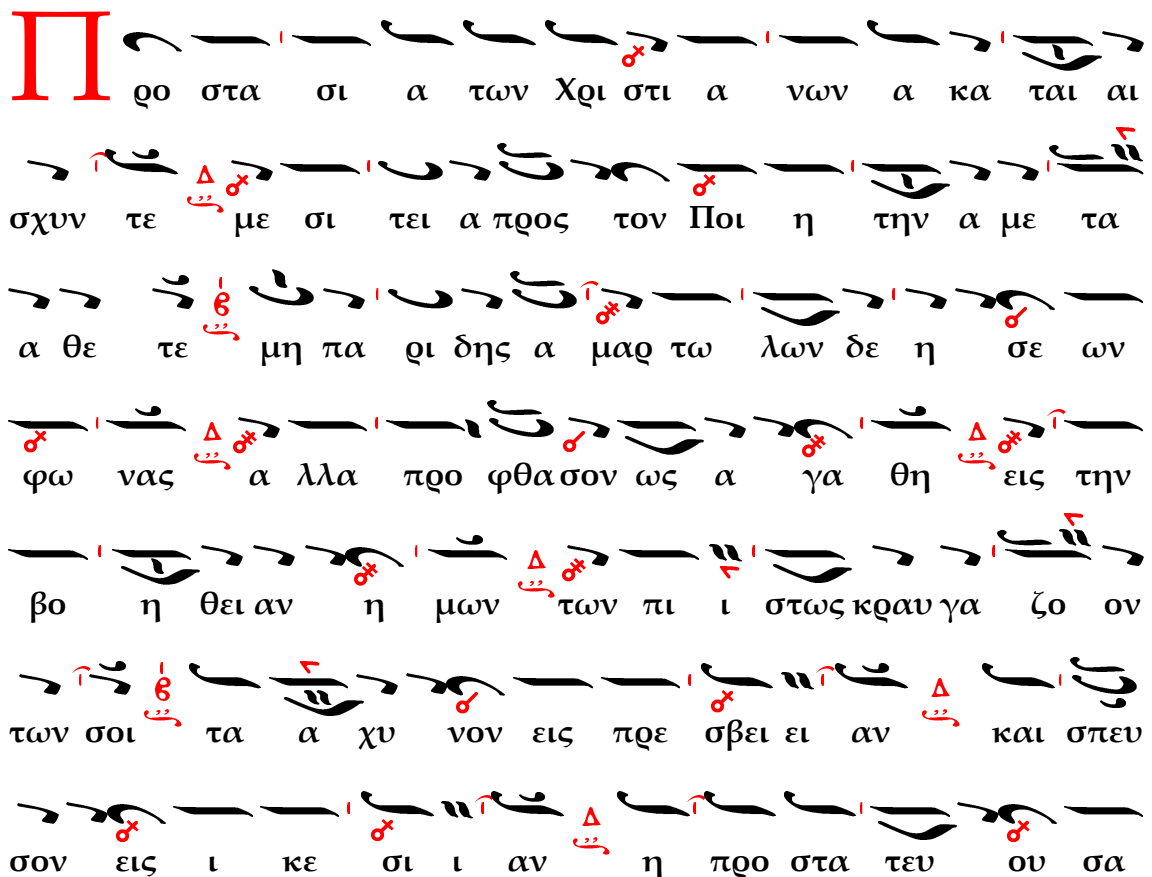
Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-Θ

α ει Θε ο το κε των τι μων των σε
Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δεις)

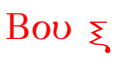
Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι (δεις)

Δόξα...

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

Μνη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
 εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
 σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
 α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ
 εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα
 ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

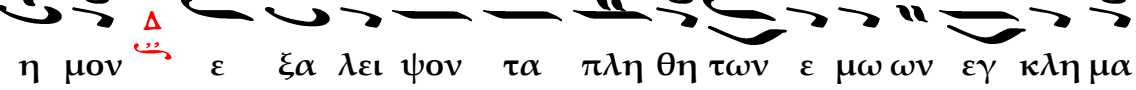
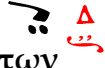
Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεῖα. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
 Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα
 λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα
 των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα

σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε

ε η σιν τθ ι κε τθ σθ θλι ψις γα αρ ε χει

με φε ε ρειν ου δυ ναμαι των δαι μο ο νων τα το

ξευ μα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πθ προ σφυ γω

ο αθ λι ος παν το θεν πο λε μθ με νος και πα ρα μν

θι αν ουκ ε χω πλην σθ Δεσ ποι να τθ κο σμθ ελ πις και

προ στα σι α των πι ζων μη μθ πα ρι δης την

δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με

νος α πο σθ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε

ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα

νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε

ω ως

Μεταβολη των θλιβων α παλ λα γη
των α σθε νων των υ παρ χσ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μσ με νων η η
ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη
μο νη προστα σι α των πι στω ω ων

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Π αἰ αἰ δες Ἐ βραιὼν ἐν κα μι ι νῶ κα τε
πα τησαντὴν φλο γα θαρ σα λε ως και εἰς δρο σον το
πυρ με τεβαλ λον βο ῶ ῶντες ευ λο γη τος εἰ Κυ ρι
ι ε ο Θε ος εἰς τὰς αἰ ῶ νας

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον ἡ μας

Φ ὡ ὡς ἡ τε κς σα Θε ο το ο κε σκο τι
σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη ματων φω τα γω γη σον
συ φω τος ου σα δο χει ει ον το κα θα ρο και α μω
ω μον ι να πο θω σε δο ξα ζω

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον ἡ μας

Σ κε ε πη γε νς και προ στα σι ι α και αν
τι ληψις και καν αυ χη μα παρ θε νε γυ μνω θεν τι
μοι νυν α πα σης βο η θει ει ας α βο η θη των
δυ να α μις και ελ πις α πηλ πισμενων

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^ν _{δλ}

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α ^Δ _{δλ} και καρ

^ρ _{δλ} δι α σοι και χει λε σι δο ξα ζω ^ν _{δλ} α πο λαν σας των

των με γα λων χα ρι σμα α των ^Δ _{δλ} αλλ ω της σης χρη στο

^ρ _{δλ} τη η τος ^Δ _{δλ} και α πει ρων σθ θαυ μα των ^ν _{δλ}

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην ^ν _{δλ}

Β λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σθ ^Δ _{δλ} και ε πι

σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω ^ν _{δλ} και δει νων συμ φο ρων

και βλα βης και κιν δυ υ νων ^Δ _{δλ} και πει ρα σμων με λυ τρω ω

^Δ _{δλ} σαι α με τρη τω σθ ε λε ει ^ν _{δλ}

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πδ Νη

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρ θε νθ ^ν _{δλ} τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα α Κυ ρι ον υ μνει τε ^Δ _{δλ} και

υ περ υ ψα υ τε εις παν τας τας αι ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ι α σπλαγχνα ε λε υς σϝ παρ θε ε νε μη πα

ρι δης σε μνη πον τϝ με νον με σα λω βι ο τι κων

κυ μα των αλ λα δι δϝ μοι οι χει ρα βο η θει ας κα

τα πον τϝ με ε νω κα κω σε σι τϝ βι ου

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Π ε ρι στασεις και θλιψεις και α να αγκαι ευ ρο

σαν με α γνη και συμ φο ραι τϝ βι ου και πει ρα σμοι

με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι

και αν τι λα βϝ υ μϝ τη κρα ται α σϝ σκεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα

χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν

και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

Κ αι νυν και αι ει και εις τς αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^ν_{δλ}

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε

θει α και μαν να δο χε στα μνε ^ν_{δλ} χαι ρε χου ση λυ χνι α

λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων ^Δ_{δλ} δο ξα

και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος ^ν_{δλ}

έτερα θέσις: ^ν_{δλ} ω ρα ι σμα και κλε ος ^ν_{δλ}

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε ^{Γα} ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος ^ν_{δλ} και της

^{Νη} γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις

^{Γα} αν θρωποις ^ν_{δλ} σω μα τι κως και η γα στη ρ σου γε γονεν ^{Νη}

^{Γα} ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων ^{Πα} δι ο σε Θε ο

^{Νη} το κε Αγ γε λων και αν θρωπων τα ^{Γα} ξι αρ χι αι με

γα λυ νου σι ^ν_{δλ}

Υ ^ν_{δλ} περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ν_{δλ}

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη^{δζ} που προσ
δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε
ε φευ ρω κα τα φυ γην^{Γα} ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι
αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι
ζω εις σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θαρ ρων κα
τε φυ γον^{δζ}

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^{δζ}
Ο^{Γα} υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον^{δζ} με
γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α
νε ξε ρευ νη τον ε ξει πειν^{δζ} των υ περ νθν θαυ μα
των σδ των τε τε λε σμενων δι η νε κως τοις πο θω σε
τι μω σι και πι στει προ σκυ νθ σιν ως α λη θη θε
ου λο χευ τρι αν^{δζ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι^{δζ}

Ε^{Γα} ν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω^{δζ} και γε

ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν
 σθ πα σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ας σθ
 ας υ πε ρε κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα
 λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ
 ση παν το τε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Τ ην δε η σιν μθ δε ξαι την πε νι χραν και κλαυθ
 μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε να γ μον αλλ αν τι
 λα βθ μθ ως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον
 δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νθς Δε σπο τθ Θε ος
 μη τηρ ει νευ σεις ε τι μον προς την ε μην οικτραν
 τα πει νω σιν

Καὶ εὐθύς, τό·

Α ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα

ρι ζον και πανα μω μη τον και μη η τε ρα τδ 8

Θε 8 ημων

Την τι μι ω τε εραντων Χε ρ8 βιμ και εν δο

ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τωστων Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε

κ8 8 σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Την υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα

θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ

τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι

ναν τδ κο σμ8 υμ νο ις τι μη σω μεν

Απο των πολ λω ων μα α μα ρ τι ων α σθε

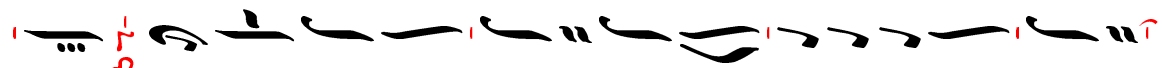
νει το σω ω μα α σθε νει μα και η ψυ χη προς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις

α πηλ πι σμε ενων συ υ μοι βο η θη σον
 Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τϛ Λυ τρω τϛ δε ξαι
 πα ρα κλησεις α να ξι ι ων σω ν ι κε των ι ι να
 με σι τευ σης προς το ον εκ σϛ τε χθεν τα ω Δε σποι
 να τϛ κο σμϛ γε νου με σι τρι α
 Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην νυν τη
 πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κως με τα
 τϛ Προ δρο ο μϛ και παν των των Α γι ι ων δυ
 σω πει Θε ο το ο κε τϛ οικτει ρη ησαι η μας
 Α λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ
 σκυ νων των την ει κο ο να σϛ την σε πτην τη ην ι στο
 ρη θει σαν υ πο ο τϛ Α πο στο λϛ Λϛ κα ι ε
 ρω τα τϛ την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π α σαι των Α γγε ε λων αι σρα τι αι Προ δρο
 με Κυ υ ρι ι ϛ Α πο στο ο λων η δω δε

 κας ^δ οι Α γι οι Πα αν τες με τα της Θε ο το ο

 κς ^u ποι η σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι

 η ^χ μα α α ας ^δ

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

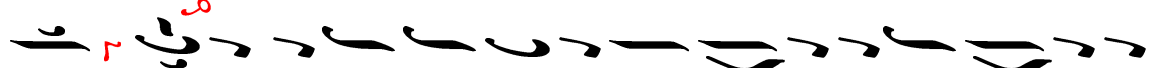
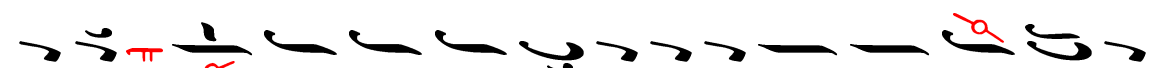
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἦχος ρ Γα ϕ

 ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

 ος ^δ δει ξας τοις Μα θη ταις σκ την δο ξαν σκ κα θως η δυ

 ναν το ^π λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σκ

 το α ι δι ον ^δ πρε σβει αις της Θε ο το ο κς ^δ φω

Εἴτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νῆσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῇ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων

καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων
ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν
ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου,
ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ ψάλλωνται,
ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἑξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται
παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ς

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ων συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μϛ ϛ ϛ το σω ω ω ω
μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μϛ πα ρα
α λα α βε μϛ ϛ ϛ το πνε ε ε ευ μα

Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ων τω ων θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ
στα α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ

θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου

αν τι λα βμ μ ς και ρυ υ υ σαι τω ων

αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον Θε ον μη μμ ε ε λεγ ξη

τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει εις

νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

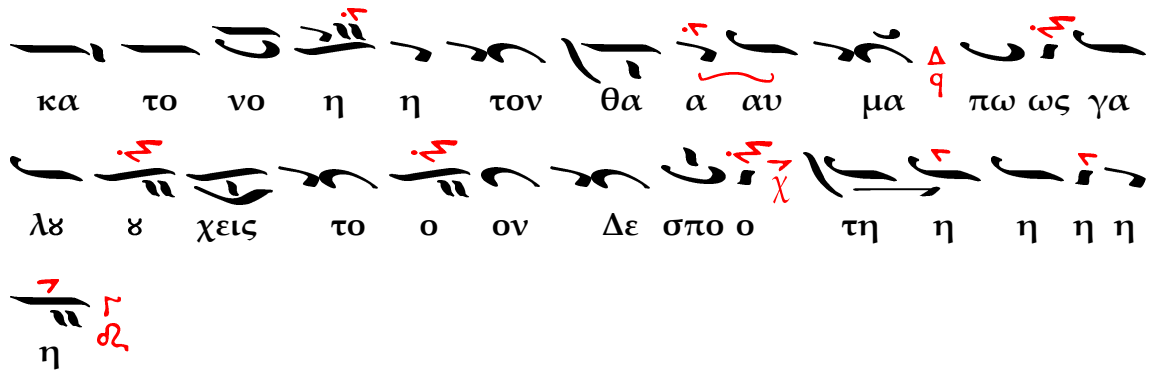
Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε

ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα

τει ει ει χε πο ο ο ο λισ η λι ο

στα λα κτε θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε

κα θε δρα τμ βα α α σι λε ε ε ε ως α

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.